

СЛУЖБЕН ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словеначко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Текуќа сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата бр. 1031-900880. — Текуќа сметка на Продавното одделение 1031-670880.

Среда, 25 јули 1951

БЕЛГРАД

БРОЈ 34

ГОД. VII

Цена на овој број е 20.— дин. — Претплата за 1951 година изнесува 600.— динари, а за странство 750.— динари. Редакција: Улица Кралевиќа Марка бр. 9. — Телефониз: Редакција 28-838, Администрација 20-276 Продавно одделение 22-619. Телефонска централа 28-010

339.

Врз основа на чл. 42 од Законот за еднообразното сметководство, пропишувам

П РА В И Л Н И К ЗА ДОКУМЕНТАЦИЈАТА ВО КНИГОВОДСТВОТО

Член 1

Книговодствата на сите стопански претпријатија и на стопанските здруженија (во натамошниот текст на претпријатијата) ќе вршат книжења само врз основа на писмени документи што ги правдаат станатите промени, односно стопанските операции.

Член 2

Извршените стопански операции се засниваат, по правило, на писмената како што се купопродавни договори, заклучници, наредби или налози за нивното извршување, што ги склучуваат односно издаваат соодветните органи во претпријатието. Писмените наредби и налози можат и самите, во моментот на извршувањето на операцијата, да станат документи за правдање, како што е тоа случај кај налогот за исплата, барање на материјали и слично, на кои што е потврдено извршувањето на налозите. Врз основа на налозите и наредбите по кои што не се извршени стопански операции не ќе се вршат книжења. Само оној документ на кој што на определен начин е утврдено извршување на стопанска операција, се смета како документ за книжење. Но, писмениот налог што им го издава претпријатието на лицата надвор од претпријатието може веќе во моментот на неговото издавање и предавање да претставува за претпријатието доказ за извршената стопанска операција, и спрема тоа документ за книжење (вирмански налог за исплата, вирмански налог за наплата, издадена фактура, влечен чек и сл.).

Покрај документите за правдање на кои што се утврдени станатите промени односно стопанските операции, можат како основ за книжење да служат и такви книговодствени документи што се состават во самото претпријатие врз основа на документите на правдање, со цел на олеснување и поголема прегледност на книжењата на стопанските операции. Во такви документи спаѓаат благајничките налози, приманотни налози на рекапитулација, бордерои и слично.

Во книговодствени документи спаѓаат исто така и налози за книжење на исправки (сторна) на погрешно извршени книжења, што се потпираат на порано прокнижените налози и документи за правдање што биле погрешно прокнижени. Ваму спаѓаат и други налози што се издаваат во книговодството а се потпираат на документите што постоат како на пр. книговодствени налози за книжење на трошкови и расходите и приходите што се разграничуваат временски.

Член 3

Документот за правдање за да може да биде основ за книжење треба да биде составен навремено, по правило, во моментот на извршувањето на операцијата, и мора да содржи:

а) назив на претпријатието со адреса или назив на одделението што го издало документот;

б) назив на документот („налог за исплата“, „налог за прием материјали“, „барање материјали“, „фактура“ и сл.);

в) дата на издавањето на документот;

г) имиња на лицата што учествуваат во извршувањето на операцијата на која што се внесува документот;

д) содржина на промената односно на стопанската операција и основ за нејзиното извршување;

е) количини изразени на начинот што одговара на природата на извршената работа (килограми, метри итн.) и износи изразени во динари;

ж) потписи од лицата што се овластени за потпишување на такви документи.

Други состоини се определуваат индивидуално за поодделни видови документи спрема карактерот на односите операции.

Со цел на олеснување да се манипулира со документите и што подобра нивна прегледност, за поодделни видови стопански операции се печатат, по правило, унапред обрасци ео потребен текст и со рубрики за забележување податоци за извршените соодветни стопански операции. Овие обрасци можат да бидат општи и задолжителни за сите претпријатија (чек, вирмански налог, поштенска упатница и сл.), а можат да бидат одделни за поодделни претпријатија односно за поодделни гранки (фактури, барање, налози за исплата итн.).

Се овластуваат стопанските здруженија да пропишуваат за потребите на здружените претпријатија, во согласност со надлежното биро за унапредување на администрацијата при советите за законодавство и изградба на народната власт еднообразни обрасци за единствена документација по поодделни видови на стопански операции.

Претпријатијата се должни да имаат збирка на сите интерни обрасци што се употребуваат во претпријатието.

Член 4

Документите мораат да бидат испишани со мастило, со мастилав молив или со машина, и тоа директно или со копирање.

Ако се издаваат документите во повеќе примерци мора на виден начин да се означи кој примерок служи како основ за книжење. Доколку, поради поделба на работата во книговодството, како основ за книжење покрај оригиналот служи и една или повеќе копии (на пр.: кај методата на работа со повеќе дневници, ако се издава еден налог копиран во два примерка, и тоа еден за книжење на контото што треба да се задолжи, вториот за книжење на контото што треба да се одобри, и сл.), мора на секој примерок да се означи неговата цел.

Член 5

Во документите, како во текстот така и во броевите, не смеат да се вршат нити исправања нити преправања ни бришења што би ја доведеле во сомнение исправноста на документот.

Евентуални исправања на грешките во документите се вршат на тој начин, што се прецртува првобитниот текст или износ и запишува нов исправен текст или износ над прецртаниот.

Прецртувањето се врши со танка црта, како би можел да се прочита првобитниот текст.

Покрај исправената грешка во документот за правдање мора да се стави посебно зборот „исправил“, и исправката да биде потврдена со потпис (параф) од лицето што е овластено за потпишување на односниот документ со дата на извршувањето на исправката.

Налози на благајната и банката на кои што се направени грешки при издавањето во претпријатието, не смеат, по правило, да се исправаат, туку мораат да се понишат и да се издадат нови.

Местата во документите, што се предвидени за запишување на текстот односно на броевите, во случаи кога нема потреба да се исполнуваат, мора да се понишат, по правило, со прецртување. Непосредно по паричниот износ испишан со букви мора да се стави зборот „динири“ односно називот на определената парична единица, а остатокот на празниот простор што е наменет за пишување на износот со букви да се поништи со прецртување. Исто така треба да се поништи и празниот простор пред паричните износи испишани со цифри.

Член 6

Сите документи што служат како основи за книжење на книговодството, мораат да бидат испратени до книговодството на начин и во рокот, кој е определен со посебна наредба од раководителот на претпријатието а кој ќе обезбедува ажурност на книговодството.

Член 7

Документите за извршените стопански операции, пред нивното книжење подлежат на претходна контрола, која се состои во проверување на секој документ од формалната, сметковната и од суштинската страна.

Проверката на документот се состои во разгледување дали ги има документот сите потребни податоци, дали е правилно извршена пресметката, дали збирите, одземањата, множењата, делењата и другите сметковни работи се точни, дали во документот означената стопанска операција е вистинита, дали се записува на определена наредба, решение, одлука, договор и сл., како и дали операцијата не е противзаконита.

По извршената претходна контрола на документот се става соодветна клаузула со потпис од лицето што ја извршило контролата и дата кога е извршена контролата.

Доколку документот не одговара на барањата од контролата му се враќа на испраќачот да го исправи, дополни или објасни.

Член 8

По извршената контрола на документот се издава налог за книжење.

Налогот за книжење е писмен акт со кој раководителот на стопанско-сметковната служба, односно од него овластеното лице, наредува да се изврши книжење врз основа на проверениот документ во работните книги на претпријатието.

Налогот за книжење може да се издаде посебно за секој поодделен документ или збирно за група слични документи на кој што се опфатени истородни операции со иста економска содржина.

Треба да се настојува налозите за книжење да се издаваат за група слични документи. Ова особено важи за оние случаи кога се состават разни збирни прегледи и пресметки во форма на табели, што можат да служат истовремено како налози за книжење и како средени податоци за оператива и за потребите за анализа.

Налогот за книжење може да се издаде на посебни, нарочно за оваа цел приготвени образци или на самите документи за правдање. Ако налогот за книжење се издава на самиот документ, тогаш не се употребува посебен образец, туку на документот се испишува налогот за книжење, при што се употребува, по правило, и посебен жиг изработен за таа цел.

Налогот за книжење го потпишува раководителот на стопанско-сметковната служба (раководителот на сметководството, на книговодството) во претпријатието, односно лицето овластено од него.

Доколку контролата на документот во смисла на прописите од претходната точка ја врши лице што е овластено и за издавање налог, за книжење, тоа покрај ставената клаузула за проверката ќе издаде и налог за книжење.

Налогот за книжење може да има следна форма:
Налог бр. — Да се книжи во месецот —

Основ за книжење (позив на документ и содржај на операцијата)	Долгува конто		Побарува конто		Износ
	синте- тичко	анали- тичко	синте- тичко	анали- тичко	

1950 год.

Прилози —

Раководител

на стопанско-сметковната служба,

Доколку налогот за книжење се издава на самиот документ за правдање, податоците од првата колона (основ на книжењето) можат да отпадат.

Член 9

Контрање (определување контата на кои што ќе се изврши книжење-кореспонденција на контата) во предниот налог се врши во зависност од содржајот од стопанската операција во форми на прост или сложен став:

а) едно конто долгува и едно конто побарува (прост став);

б) едно конто долгува а две или повеќе конта побаруваат или обратно (сложен став).

Не се дозволува дупло сложен став каде што две или повеќе конта долгуваат и истовремено две или повеќе конта побаруваат, бидејќи дупло сложените ставови во книговодството ја отежуваат контролата на исправноста како на стопанските операции, така и на самото книжење.

Член 10

Во налозите за книжење исто така како и при книжењата во работните книги, наместо испишувањето на текстуралниот назив на контото се дозволува означување на контото со број од контниот план.

Член 11

Налозите за книжење без обзир дали се издаваат одвоено или на самиот документ за правдање, мораат да бидат нумерисани.

Нумерисањето се врши според начинот на кој што се редат и подоцна ставаат налозите со книжење. Налозите за книжење можат да се наредат по хроно-

лошки ред почнувајќи од број 1 па натаму до крај на годината, или секој месец или дури секој ден почнувајќи од бројот 1 па натаму. Налозите за книжење можат да бидат наредени и по предметот, на пример, одделно благајнички налози за исплата, а одделно за исплата, одделно влезни фактури, одделно излезни фактури, одделно за банката, потоа по работните налози, по погоните итн. Најчесто се применуваат комбинации од двата спомената начина за нумерисање.

Нумерисањето на налозите за книжење мора да ја обезбеди точноста и експедитивноста во работењето со документација.

На документите за правдање што се приложуваат кон налогот за книжење, ако се издава налогот за книжење одвоено, се става забелешка: „со налогот за книжење бр. —, прилог бр. — дата —“ а на налогот за книжење мора да се означи кои и колку документи се приложуваат. Оваа забелешка не мора да се става на оние документи кои со своите податоци недвосмислено упатуваат на налогот за книжење на кој што се однесуваат, како што се, на пр. требување на материјали, работни листи, односно пресметки на производството, калкулации и слично.

Член 12

По истекот на секој пресметковен месец сите налози заедно со соодветните документи мораат да се средат на еден од начините од претходната точка и да се стават во одделни фасцикли во кои што мораат да бидат прицврстени на начинот кој обезбедува да не може да се загуби документацијата.

На кориците од фасциклот мора да биде испишано: а) назив на претпријатието или на одделението; б) назив и реден број на фасциклот (предметот почнувајќи од почетокот на годината; в) пресметковен период—месец и година; г) почетен и последен број на налозите за книжење ставени во фасцикли.

Налозите за книжење се ставаат по оној ред како се нумерисани. Ако постои одвоена нумерација по предметите, налозите се ставаат одвоено по редниот број на налозите на поодделни предмети. Во случаи кога се одвојуваат документите за правдање од налозите за книжење како што е тоа случај на пр. при одвојување документација за правдање по работните налози, по погоните или по производите во ставените налози за книжење мора да биде означено местото каде што се наоѓаат документите за правдање.

Член 13

Книговодствените документи, збирните пресметки, прометните искази, заклучните листови, билансите со сите прилози и завршните сметки, како и работните книги, по правило, мораат да се чуваат до одобрувањето на завршната сметка во одделни простории или долапи во најстрог ред со полна одговорност од раководителот на стопанско-сметковната служба (на сметководството, на книговодството), односно на лицето што е посебно определено за таа цел.

Член 14

По истекот на работната година односно на одобрувањето на завршната сметка, сета документација од чл. 13 и се предава на чување на книговодствената архива. Документацијата предадена на книговодствената архива се запишува во посебна архивска книга која се води по следниот образец:

Дата на приемот на чување	Број на фасциклот на предметот	Назив на предметот (на фасциклот, на книгата)	Година и месец	Содржај		Забелешка
				од бројот	до бројот	

Член 15

Издавањето на предметите од книговодствената архива на службениците на претпријатието се врши само со дозвола од раководителот на стопанско-сметковната служба (на сметководството, на книговодството), а со реверс од службеникот што го подига бараниот предмет.

Изземање на книговодствени документи, на работни книги и сл. по барање од судските власти од надлежниот ревизионен или контролен орган ќе се изврши само врз основа на писмено барање од овие органи. Раководителот на претпријатието става од своја страна по барање од тие органи налог за издавање на бараната документација. При изземањето на фасциклот или на поодделни документи се става забелешка за тоа во архивската книга, а наместо изземените документи, се става во фасциклот соодветен реверс и по можност препис од документот.

Член 16

Ако се загубат или уништат книговодствените документи, книгите и сл., раководителот на претпријатието е должен да го извести за тоа по писмен пат надлежниот финансиски орган и надлежниот орган за внатрешните работи.

Член 17

Сроковите до кои што ќе се чуваат предметите во книговодствената архива, предвидени се со Законот за еднообразното книговодство.

Документите за платниот промет во кредитните претпријатија се чуваат во сроковите што се предвидени за започнување меѓусобни имотни спорови.

Продавните блокови во трговијата (парагон блокови), келнерски (конобарски) блокови во угостителството, помошните обрасци кај пресметувањето и сл. се чуваат, по правило, една година по истекот на годината на кое што се однесуваат под услов да е одобрена завршната сметка за периодот на кој што се однесува документацијата. За тоа донесуваат прописи надлежните стопански здруженија односно министерства.

По истекот на рокот за чувањето на документацијата, на документите и книгите од трајна вредност ќе се одвојат од другата документација и ќе се стават хронолошки по броевите и годините во посебни фасцикли (мапи). На кориците од фасциклот ќе се стави натпис: „Документи од трајна вредност“, а под тоа ќе се назначи од која година се. Овие документи мораат одделно да се ставаат и чуваат. Другата документација што не е од трајна вредност се предава за преработка како стара хартија.

Под документи од трајна вредност треба да се разберат во прв ред документите што се однесуваат на годишни биланси и завршни сметки, особено на ликвидациони биланси, примопредавни пописи, калкулации, разни пресметки со странство, важни статистички извештаи, платни списоци односно картони на кои што се води евиденција за заработените плати на работниците и службениците итн.

Двоењето на документите од трајна вредност, како и решавање за документацијата што треба да се предаде како стара хартија на преработка се врши преку комисија што ја определува за таа цел раководителот на претпријатието на почетокот на секоја година.

Комисијата составува записник за својата работа.

Во архивската книга во колоната „белешка“ се става забелешка за ставање на предметот како документ од трајна вредност во посебни фасцикли, односно за предавање на документацијата на преработка како стара хартија.

Член 18

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 14474

9 јули 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

* 340.

Врз основа на чл. 21 од Уредбата за упис на поморските бродови и кајаци на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/51), пропишувам

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗВРШУВАЊЕ УРЕДБАТА ЗА УПИС НА ПОМОРСКИТЕ БРОВОИ И КАЈАЦИ НА ФНРЈ

Член 1

Уписниците на бродовите и очевидниците на кајаци, во кои што се запишуваат пловните објекти што подлежат на упис спрема Уредбата за упис на поморските бродови и кајаци на ФНРЈ, ги содржат податоците и се водат на начинот пропишан со овој правилник.

Член 2

Уписници на бродови има седум, и тоа за бродови од: долга пловидба, голема крајбрежна пловидба, мала крајбрежна пловидба, за рибарски бродови, за технички пловни објекти, за бродовите за нестопански цели и привремен уписник на бродовите.

Уписници

Член 3

Секој уписник на бродови се состои од главна книга и од збирка на исправи.

Член 4

Главната книга ја сочинуваат уложците, а секој уложок се состои од описен, сопственички и теретен лист, што носат соодветни натписи.

Главната книга може да има и повеќе тетрадки кои се означуваат со текуќи римски броеви, а секоја од нив има определен број уложци што го утврдува поморско-управниот орган при кого се води уписникот.

Во секоја тетрадка од главната книга уложците и страниците мораат да бидат нумерисани со редни броеви; тетрадката мора да биде цврсто поврзана и прошивена и мора да содржува потврда од надлежната дирекција на лукуите со назначување називот на книгата, текуќиот број на тетрадката и бројот на уложците и на страниците.

Член 5

Секој брод се запишува во одделен уложок од главната книга на односниот уписник.

Член 6

Во описниот лист на уложокот се запишува: вид на бродот, име, лука на припадноста, бруто и нето регистерска тонажа, знај за распознавање (кај бродовите со повеќе од 100 БРТ и бродовите што имаат радио уредај) по меѓународниот сигнален кодекс, намена, тип на бродот, материјал од кој што е сограден, димензии на бродот (должина преку целиот, најголема ширина, висина на средствата на бродот од горниот раб на ребреницата или дводното до долниот раб на главната палуба), вид, систем, сила на погонот и вид на погонското гориво, број и вид на котловите, место, бродоградилште и година на градењето, газење на летната линија на крцањето означено во дециметри и стопи, носивост на летната линија на крцањето, надвоа на летната линија на крцањето во сантиметри и палци, најголема брзина на празен и на крчан брод, дозволен број на патници, поранешно име, лука на припадноста и државна припадност на бродот, ден на уписот, број на уложокот и ден на издадениот уписен лист, забележби од административно-правно значење, најмал број на посадата вклучувајќи го и запovedникот.

Во описниот лист на привремениот уписник на бродовите се запишува: предвиден вид на бродот, име или ознака, носивост, намена, материјал од кој што се гради, димензии, место, бродоградилште и почеток на градењето. Осем споменатите податоци, во описниот лист на привремениот уписник можат да се запишат и други податоци од ст. 1 на овој член.

Член 7

Во сопственичкиот лист се запишува правото на сопственост, како и личните ограниченија на сопственикот што се однесува до слободното располагање со имотот или со бродот.

Кај бродовите што се општонароден имот, во овој лист се запишува органот на управувањето со бродот.

Ако е бродот во сопственост на странски државјанин во овој лист се упишува и бродарот.

Член 8

Во теретниот лист се запишуваат стварните права со кои што е оптеретен бродот или дел од бродот, како и правата стечени на овие права: право на употреба и такви ограниченија во располагањето од бродот на кој што подлеже секој сопственик на оптеретениот брод; забрана на оптеретувањето и отуѓувањето, како и сите забележби за кои што не е изрично определено да се запишуваат во некој друг лист на уложокот.

Член 9

Збирката на исправите ги содржи сите исправи врз основа на кои што е извршен уписот во уписникот (пријави, молби, решенија со кои што се определени уписите итн.).

Збирката на исправите се држи во корици на кои што се запишува видот и името на бродот, бројот на уложокот кај што е запишан бродот, како и пописот на бродовите од сите списи што се наоѓаат во тие корици.

Помошни книги

Член 10

Со уписниците на бродовите се водат и помошни книги:

а) дневник на уписникот на бродовите, во кој што се внесуваат сите пријави, молби, поднесци и списи што се однесуваат на уписот на бродовите и правата на нив или во врска со нив, а кој што се предмет на уписот;

б) именик на бродовите што содржи попис на сите бродови по абецеден ред со назначување уписникот и бројот на уложокот;

в) именик на лицата за кои што во уписниците (главната книга) е запишано некое книжно право со назначување називот на уписникот и бројот на уложокот во кој што се запишани тие права.

Очевидници**Член 11**

Има два очевидника, во кој што се запишуваат кајаците и тоа: за рибарски кајаци и за други кајаци.

Член 12

Секој кајак се запишува во книгата на очевидникот на посебен лист.

Во очевидникот се запишува: ознака и име на кајакот ако го има, лука на припадноста, бруто и нето регистерска тонажа, вид, тип и материјал од кој што е граден, мерки за идентитетот, вид, систем, сила на погонот и вид на погонското гориво, место, бродоградилниште и година на градењето, број лица односно тони на товар што смее кајакот да ги укрца, намена, фамилијарно, татково и родено име, односно назив како и пребивалиште и седиште на сопственикот, а кај кајаците во општонародниот имот — назив и седиште на органот за управување, правна основа за здобивање на сопственоста, разни забележки (ограниченија во пловидбата, во правото на располагање и сл.), фамилијарно, татково и родено име и пребивалиште на водителот на кајакот, најмал број на посадата вклучувајќи го и водителот, ден на уписот, број и дата на листот на очевидноста, забелешки.

Бројот на ознаката на кајакот мора да одговара на бројот на листот на уписот во очевидникот.

Член 13

Со очевидниците се води и збирка на исправите по одредбата од чл. 9 на овој правилник, како и именик на сопствениците односно на органите на управување со назначување бројот на листот под кој што е кајакот запишан во очевидникот.

Член 14

Уписниците, очевидниците, дневникот на уписниците на бродовите, збирката на исправите и имениците на бродовите и на кајаците мораат да се чуваат на сигурно место (во долап) и под клуч.

Уписи**Член 15**

Уписите во уписниците на бродовите и во очевидниците на кајаците се вршат врз основа на решенијата што ги донесуваат надлежните органи по поднесените пријави односно молби за упис.

Член 16

За првиот упис на бродот во уписник, за уписот на промените што се запишуваат во описниот лист на уложокот од главната книга на уписникот или промените поради кои што се брише бродот од уписникот, како и за секој упис во очевидникот на кајаците се поднесува писмена пријава. За другите уписи се поднесува молба.

Пријавата за упис е должен да ја поднесе бродосопственикот, односно органот за управување со бродот или со кајакот во срок од 8 дена од денот на здобивањето сопственоста на бродот или кајакот, односно од денот на доделувањето бродот или кајакот во основните средства или на управа. Во случајот од чл. 2 ст. 2 на Уредбата за уписот за поморските бродово и кајаци на ФНРЈ, осем за кајаците, пријавата за упис ја поднесува бродарот.

Пријавата за упис на бродот што е во изградба е должен да ја поднесе порачачот, а ако го нема — бродоградилништето, во срок од 8 дена од денот на полагањето на кобилицата.

Пријавата се поднесува до органот што го води уписникот односно очевидникот, а мора да ги содржи сите податоци што се запишуваат во уписникот или очевидникот. Вистинитоста на тие податоци мора да биде докажана со исправни документи.

Член 17

Кон пријавата за првиот упис во уписникот на бродовите мора да се приложи:

а) сведожба за градбата или друга исправа за сопственоста;

б) уверение за државјанството за физичките, а решенија за регистрација во Федеративна Народна Република Југославија за правните лица;

в) решение за определување името и луката на припадноста на бродот;

г) сведожба за баждарењето;

д) таблица за носивоста;

е) сведожба за сигурноста и сведожба за категоријата и границите на пловидбата, односно пловидбена дозвола;

ж) сведожба за надвојето.

За бродовите во општонародниот имот мора да се приложи и решение за определување органот за управување, а за бродовите што биле запишани во странство и доказ дека е бродот бришен од дотогашниот уписник.

Член 18

Кон пријавата за првиот упис во привременниот уписник на бродовите мора да се приложи:

а) потврда од бродоградилништето дека бродот се гради по порачка од подносителот на пријавата, која мора да ги содржи податоците од чл. 6 ст. 2 на овој правилник;

б) уверение за државјанството за физичките, а решение за регистрација на порачачот во Федеративна Народна Република Југославија за правните лица.

За бродовите што се времено неспособни за пловидба мора да се приложи извод за поранешниот упис.

Член 19

Кон пријавата за првиот упис во очевидникот на кајаците мора да се приложи:

а) сведожба за градбата или друга исправа за сопственоста и за органот за управување;

б) сведожба за баждарењето;

в) сведожба за моторот ако кајакот има уграден мотор.

Член 20

Поради извршување на уписот, поморско-управниот орган надлежен за запишувањето може да бара кон пријавата за упис да се приложат и други исправи осем исправите од чл. 17, 18 и 19 на овој правилник.

Член 21

Органот за управување или бродосопственикот односно бродарот е должен веднаш, а најдоцна во срок од 8 дена да ја пријави секоја промена што се однесува до податоците внесени во описниот лист од главната книга на уписникот или очевидникот, како и промената поради која што се брише бродот од уписникот, а кајакот од очевидникот.

Кон пријавата односно молбата со која се бара упис на станатите промени мора да се приложи соодветна исправа со која се докажува вистинитоста на фактор кој е предмет на уписот.

Член 22

Ако се работи за таква промена поради која што бродот или кајакот треба да се пренесе од еден уписник или очевидник во друг, поморско-управниот орган што ќе ја прими пријавата односно молбата ќе го забележи барањето за пренесување во уписникот или очевидникот во кој што бил запишан бродот или кајакот, а пријавата односно молбата со препис на уложокот од главната книга на уписникот односно со препис од очевидникот да се испрати до поморско-управниот орган во чиј што уписник односно очевидник треба да се пренесе бродот или кајакот. Овој поморско-управен орган ќе донесе решение за уписот на бродот во уписникот, односно на кајакот во очевидникот и ќе ги внесе во него сите податоци од примениот препис на уписникот односно очевидникот. Решението за извршениот упис ќе го испрати до по-

морско-управниот орган, во чиј што уписник односно очевидник бродот односно кајакот бил запишан дотогаш, а овој орган ќе го брише бродот односно кајакот по службена должност, и на односниот орган ќе му ја испрати збирката на исправите што се однесува до бродот или кајакот кој е избришан од уписникот односно од очевидникот.

Член 23

Ако кон пријавата односно молбата за упис не се приложени сите потребни исправи, поморско-управниот орган надлежен за спроведувањето на уписот ќе го повика подносителот да ги поднесе дополнително во определениот срок. Ако подносителот не постои по тоа барање, органот надлежен за уписот, по истекот на определениот срок ќе ја отфрли молбата, а ако се врши уписот по пријавата, ќе започне административно-казнена постапка поради поморски прекршок.

Член 24

Исправите, со кои што се докажуваат правата што се здобиваат со уписот (книжни праша), мораат да се приложат во оригинал.

Другите исправи споменати во чл. 17, 18, 19 и 20 од овој правилник можат да се приложат во заверен препис.

Од секоја исправа од ст. 1 и 2 на овој член се приложува кон пријавата односно молбата по еден прост препис за збирката на исправите. На овие преписи ќе потврди водителот на уписникот односно на очевидникот дека преписите се сложуваат со изворните исправи.

Изворните исправи и заверените преписи на исправите ќе и се вратат на странката ако кон пријавата односно молбата ги приложила прописните преписи од тие исправи. Во спротивно, изворните исправи и заверените преписи ќе се задржат во збирката на исправите.

Член 25

Ако е напишана исправата на странски јазик кон пријавата ќе се приложи заверен превод од исправата.

Член 26

Решение за уписот во описниот лист на уложокот од главната книга на уписникот или во очевидникот донесува надлежниот поморско-управен орган што го води односниот уписник или очевидник, а решение за уписот во сопственичкиот и теретниот лист органот надлежен по прописите што важат.

Решението од поморско-управниот орган со кој што се одредува уписот мора да ги содржи сите податоци што треба да се запишат во главната книга на уписникот или во очевидникот, а кои треба да се во согласност со соодветните исправи. Исправата на која што се заснива решението во решението ќе се наведе по бројот, датата и називот на органот кој ја издал исправата.

Член 27

Против решенијата за упис што се издадени од надлежните поморско-управни органи може да се изјави жалба во рок од 8 дена по приемот на решението.

Жалбата му се предава на органот што го донел првостепеното решение.

Решение по жалбата донесува Министерството на поморството на ФНРЈ, ако го донела првостепеното решение дирекцијата на луките, а дирекцијата на луките ако го донела првостепеното решение лучка капетанија или лучка испостава.

Член 28

Книжните уписи во уписникот на бродовите мораат да содржат ознака за видот на уписот, ден, месец, година и број под кој што е примена пријавата или молбата за упис во дирекцијата на луките, број и дата на решението кое е определен уписот во упис-

никот на бродовите и битна содржина на тоа решение.

Кога ќе се заврши уписот од претходниот став, под него во сопственичкиот и теретниот лист се повлекува водоравна црта преку целиот лист.

Член 29

Сите уписи во уписниците и очевидниците мораат да се пишуват со мастило. Ови уписи не смеат да се бришат или на кој и да било начин да се сторат нечетливи. Потрешните уписи мораат да се прецртаат така да останат четливи. Сите уписи и исправки на потрешните уписи мораат да имаат дата, потпис на водителот на уписникот односно на очевидникот и печат од поморско-управниот орган при кого се водат односните уписници или очевидници.

Член 30

На изворната исправа, врз основа на која што бил дозволен уписот, се става потврда за извршениот упис, ако е извршен тој упис во сопственичкиот односно теретниот лист на уложокот од главната книга на уписникот. Во оваа потврда се забележува бројот и датата на решението од органот што го дозволил уписот, и бројот на уложокот во кој што е извршен уписот, како и службен печат, дата и потпис од службеникот што го извршил уписот.

Бришење на брод или кајак од уписникот односно од очевидникот

Член 31

Бришење на брод од уписник, односно на кајакот од очевидник, е должен да бара со писмена пријава бродосопственикот или органот за управување во рок од 8 дена одкога ќе настани разлогот поради кој што треба бродот или кајакот да се брише од уписникот односно од очевидникот (чл. 18 од Уредбата за уписот на поморските бродови и кајаци на ФНРЈ).

Уписот на бришењето бродот од уписникот односно кајакот од очевидникот се врши врз основа на решение од поморско-управниот орган што го води односниот уписник или очевидник, и тоа на тој начин што преку секоја страница на уложокот од главната книга на уписникот односно одделниот лист на очевидникот ќе се повлечат со црвено мастило две накрсни линии и една водоравна линија на секоја страница од сите уписи, со тоа да не се прецртуваат поодделните уписи. На секоја страница се запишува бројот и датата на решението со кое што е наредено бришењето.

Уписни лист на очевидноста

Член 32

По извршениот упис во уписникот на бродовите односно во очевидникот на кајаци на бродот му се издава уписен лист, а на кајакот лист на очевидноста.

Уписниот лист односно листот на очевидноста ги содржи сите податоци што се запишани во уписникот на бродовите односно во очевидникот на кајаци.

Секоја промена во уписникот односно во очевидникот мора да се внесе и во уписниот лист односно во листот на очевидноста.

Ако бродот го промени името односно кајакот ознаката, луката на припадноста или тонажата, мора да се замени и уписниот лист односно листот на очевидноста.

На бродот запишан во привременниот уписник на бродовите не може да му се издаде уписен лист.

Казнени одредби

Член 33

Ќе се казни поради поморски прекршок:

I. Со парична казна до 5.000 динари бродосопственикот или одговорниот раководител на органот за управување со бродот или кајакот, порачачот одно-

оно одговорниот раководител на бродоградилиштето, ако во рокот пропишан во чл. 16 од овој правилник не побара упис на бродот или кајакот односно на бродот во изградба што е подложен на упис.

II. Со парична казна до 2.000 динари бродосопственикот или одговорниот раководител на органот за управување со бродот или кајакот односно бродарот и заповедникот на бродот односно водителот на кајакот, кој без дозвола од надлежниот поморско-управен орган ги пречекори границите на пловидбата што се определени за бродот или кајакот.

III. Со парична казна до 1.000 динари:

1) подносителот на пријавата кој во рокот што му е определен од органот надлежен за упис по чл. 23 од овој правилник не поднесе исправи потребни за упис;

2) бродосопственикот односно одговорниот раководител на органот за управување со бродот или кајакот што не ќе ги достави до органот надлежен за упис бараните податоци по чл. 36 од овој правилник;

3) бродосопственикот или одговорниот раководител на органот за управување со бродот или кајакот, ако во случаите од чл. 21 на овој правилник не побара во пропишаниот срок бришење на бродот односно на кајакот од соодветниот уписник односно очевидник;

4) бродосопственикот или одговорниот раководител на органот за управување со бродот или кајакот, односно бродарот, кој во случај на станатите промени што треба да се запишат во уписникот односно во очевидникот, не му ги пријави тие промени на органот надлежен за упис во рокот пропишан во чл. 21 од овој правилник.

Преодни и завршни одредби

Член 34

Сите поморски бродови и кајаци што се подложни на задолжителен упис по чл. 2 од Уредбата за уписот на поморските бродови и кајаци на ФНРЈ мораат да се пренесат од досегашните уписници и очевидници во уписниците и очевидниците предвидени во чл. 8 и 14 од таа уредба.

Пренесувањето на уписот од досегашните во нови уписници и очевидници ќе се изврши врз основа на податоците што се содржани во досегашните уписници и очевидници.

Ако досегашните и новите уписници и очевидници не ги води истиот поморско-управен орган, пренесувањето на бродот односно на кајакот во нови уписници и очевидници ќе го изврши оној поморско-управен орган што ги води тие нови уписници односно очевидници. Со цел да се изврши тоа пренесување, поморско-управниот орган што ги водел досегашните уписници и очевидници, ќе испрати за такви бродови и кајаци, во рок од 60 дена од објавувањето на овој правилник до органот надлежен за упис заверен препис од изводот од досегашните уписници и очевидници заедно со сите списи и исправи што се однесуваат до нив.

Член 35

Врз основа на заверените изводи од досегашните уписници и очевидници ќе се изврши упис на пренесувањето во новите уписници односно очевидници. За извршениот упис ќе се обавести органот при кој што бил бродот односно кајакот дотогаш запишан поради бришење од досегашниот уписник односно очевидник.

При уписот на бродовите во новите уписници и очевидници на врвот од секој сопственички и теретен лист на уложокот од главната книга на уписникот односно листот на очевидникот ќе се стави белешка од која што ќе се гледа од кој уписник односно очевидник уписите се пренесени, а на крај на пренесените уписи ќе се повлече водоравна црта и под неа ќе се напише „нов упис“. Во досегашниот уписник односно

очевидник уписот ќе се заклучи со водоравно повлечена црвена црта на крај на последниот упис, а под цртата на секоја страница ќе се забележи со црвено мастило во кој уложок од уписникот односно лист на очевидникот се пренесени.

При пренесувањето на уписите што постојат од досегашните во нови уписници или очевидници датите на сите досегашните уписи остануваат непроменети.

Член 36

Податоците што ги немало во досегашниот уписник односно очевидник а кои се предвидени со овој правилник, поморско-управниот орган што го води уписникот и очевидникот може да ги утврди по службена должност, или да побара сопственикот или органот за управување да му ги испрати во определениот срок.

Член 37

По извршеното пренесување на бродовите во новите уписници односно на кајаци во очевидници, на бродот ќе му се издаде нов уписен лист а на кајакот лист на очевидноста.

Органите за управување односно сопствениците на бродовите и на кајацие должни се при давањето на нови уписни листови односно листови на очевидноста да им ги вратат на органите надлежни за упис на бродот односно на кајакот старите уписни листови односно листовите на очевидноста поради поништување.

Член 38

Сите досегашни уписници и очевидници ќе се чуваат кај оној поморско-управен орган што ги водел и да се чуваат најмалку 10 години.

Член 39

Овој правилник влегува во сила истовремено кога и Уредбата за упис на поморските бродови и кајаци на ФНРЈ.

Бр. 6113

4 јули 1951 година

Белград

Министер на поморството на ФНРЈ,
Макс Баке, с. р.

341.

Врз основа на чл. 16 од Уредбата за уписот на поморските бродови и кајаци на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/51), пропишувам

П РА В И Л Н И К

ЗА ОДРЕДУВАЊЕ ИМЕТО, ОЗНАКАТА И ЛУКАТА НА ПРИПДНОСТА НА БРОДОВИТЕ И КАЈАЦИЕ НА ТРГОВСКАТА МОРНАРИЦА НА ФНРЈ

Член 1

Бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ од долга пловидба, голема крајбрежна пловидба, мала крајбрежна пловидба, рибарските бродови и бродовите за нестопански цели мораат да имаат име.

Техничките пловни објекти и кајацие мораат да имаат ознака, а можат да имаат и име.

Бродовите, техничките пловни објекти и кајацие мораат да имаат лука на припадноста.

Член 2

Името на бродовите од чл. 1 ст. 1 го одредува Министерството на поморството на ФНРЈ по предлог од бродосопственикот односно од органот на управувањето со бродот, кој го поднесува својот предлог преку поморско-управниот орган што е надлежен за уписот за односниот брод. На ист начин се врши промена на името на бродот.

Кога се одредува име на техничките пловни објекти им се одредува и нивниот сопственик односно органот на управувањето.

Член 3

Ознаката кај техничките пловни објекти и кајааци се состои од два дела: две до три букви и број.

Кај техничките пловни објекти две до три букви се земаат од техничкиот назив односно од намената на објектот и стојат пред бројот што го означува редниот број на списокот на истовидните објекти, кој се води кај Министерството на поморството на ФНРЈ; кај кајаците се земаат две букви од името на луката во која што е седиштето на органот при кого е запишан кајакот, и тие букви стојат пред бројот под кој што е запишан кајакот во очевидникот, а кај рибарските кајааци овој број стои пред буквите.

Член 4

Луката на припадноста за бродовите во државна сопственост ја определува надлежниот стопански орган за претпријатието кому што припаѓа бродот, а за бродовите во сопственост на задруги, на општествени организации или на приватни лица — бродосопственикот.

Бродовите од долга и голема крајбрежна пловидба можат да имаат лука на припадноста на подрачјето на целото крајбрежје на Федеративна Народна Република Југославија.

Бродовите од мала крајбрежна пловидба, рибарските бродови, техничките пловни објекти како и бродовите за нестопански цели можат да имаат лука на припадноста на подрачјето на дирекцијата на луките што е територијално надлежна за седиштето на претпријатието, на установата и органот што управува со бродот или на задругата на која што и припаѓа бродот. Ако овие бродови или технички пловни објекти се сопственост на приватни лица, тие мораат да имаат лука на припадноста на подрачјето од дирекцијата на луките што е надлежна за местото на крајбрежјето од кое што се управува со бродот.

Лука на припадноста за кајаците може да биде само онаа лука на подрачјето на органот што е надлежен за уписот во која што се задржува кајакот редовно.

Член 5

Името на бродот мора да биде испишано на обете страни од прамецот и на крмата. Големината на буквите мора да биде во размер со големината на бродот, но достаточна голема да може името на бродот да се прочита и од поголема далечина.

Ознаката на кајаците мора да биде испишана на обете страни од прамецот, а ако има кајакот и име, тоа може да биде испишано само на крмата.

Луката на припадноста на бродот мора да биде испишана на крмата под името на бродот. Луката на припадноста не се означува на кајаците.

Името и луката на припадноста мораат да бидат испишани со боја која се истакнува видно од подлогата со која што е бојадисан бродот.

Името и луката на припадноста на брод со крсташка крма мораат да бидат испишани на обете страни од крмата.

Член 6

Бродовите ги задржуваат своите досегашни имиња. Но, ако два или повеќе брода имаат исто име, своето досегашно име го задржува најголемиот брод, а другите бродови се должни да ги променат своите досегашни имиња во рок од 6 месеци откако ќе влезе во сила овој правилник.

Член 7

По определувањето или промената на името или луката на припадноста по одредбите од овој правилник, испишувањето на новото име или на луката на припадноста на бродот мора да биде извршено во рок од 10 дена по приемот на одлуката.

Член 8

Со цел да се спроведе овој правилник во Министерството на поморството на ФНРЈ ќе се води евиденција за имињата на бродовите и ознаките на техничките пловни објекти на трговската морнарица на ФНРЈ.

Член 9

Поради поморски прекршок ќе се казни со парична казна до 1.000 динари раководителот на бродарското претпријатие, бродосопственикот или друго одговорно лице што управува со брод:

1) ако името на бродот или името и ознаката на техничкиот пловен објект односно на кајакот не е воопшто испишано или не е испишано на местото и на начинот одреден со овој правилник;

2) ако бродот носи име или техничкиот пловен објект односно кајакот име и ознака што не е овластен да ја носи по одредбите од овој правилник.

Член 10

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 6091

4 јули 1951 година

Белград

Министер на поморството на ФНРЈ,
Макс Баке, с. р.

342.

Врз основа на чл. 3, 4 и 31 од Уредбата за надлежност за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50) и во врска со точ. 4 од Решението за намалените единствени цени во продажбата на големо на пченица, пченка, рж и брашно во економската 1950/51 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), пропишуваме

НАПАТСТВИЕ

ЗА ФОРМИРАЊЕ ПРОДАВНИТЕ ЦЕНИ НА ГОЛЕМО НА ЖИТАТА, БРАШНОТО И ГРИЗОТ ОД ЗАДОЛЖИТЕЛНИОТ ОТКУП КАКО И ЗА НАДОКНАДА (РЕГРЕС) НА РАЗЛИКИТЕ ВО ЦЕНИТЕ

I. Формирање пресметковни продавни цени на житата

1. Државните претпријатија за промет со жита и со брашно на големо (во натамошниот текст — претпријатија за промет со жита), за количините жита од задолжителниот откуп што ги откупиле непосредно, при испораките на купувачите (на потрошувачите и на други претпријатија за промет со жита) — ја формираат својата пресметковна продавна цена врз основа на следните елементи:

а) определена државна откупна цена (набавна цена);

б) индивидуално определена маржа на претпријатието;

в) стварно платени подвозни трошкови од утоварната станица на продавачот до истоварната станица на купувачот;

г) транспортно кало во износ од 1%.

Транспортното кало (елементот под г) се засметува само при испораките на жита што се договорени франко истоварната станица на купувачот.

Претпријатијата за промет со жита имаат кало определено под г) и стварно настанатото кало ќе го евидентираат на одделна сметка, чие што позитивно садо на крај на годината ќе го уплатат во буџетот на надлежниот орган.

2. Претпријатијата за промет со жита што набавиле жита од задолжителниот откуп од друго претпријатие за промет со жита, можат житата да ги испорачуваат само непосредно на потрошувачите, а својата пресметковна цена ја формираат исто така во смисла на точ. 1 од ова напатствие, со тоа што нив-

ната набавна цена (елементот под а) е онаа цена што им е фактурисал испорачачот.

Претпријатијата од од претходниот став чие што стовариште се наоѓа на далечина преку 10 км од нивната најблиска истоварна станица, имаат право во својата пресметковна цена да ги засметаат, покрај елементите од точ. 1 на ова напатствие, и стварно платените трошкови за превозење од најблиската истоварна станица до своето стовариште односно од своето стовариште до најблиската утоварна станица.

3. Претпријатијата за промет со жита при сушење пченка имаат право во својата продажна цена, покрај елементите од точ. 1 на ова напатствие, да ги засметаат и трошките за сушење што им се индивидуално определени, како и стварно платените подвозни трошкови од својата утоварна станица до сушарата и од сушарата до својата утоварна станица, доколку овие трошкови не се веќе содржани во елементот под в) од точ. 1 на ова напатствие.

Индивидуалните трошкови за сушење му ги определува на претпријатието за промет со жита управата за цени при министерството на финансите на народната република. Ако претпријатието за промет со жита има под себе си повеќе сушари во кои што ја суши пченката, индивидуалните трошкови за сушење ќе му се определат во просечен износ, со тоа што претпријатието на одделна сметка ќе ги евидентира пресметаните износи на определените просечни индивидуални трошкови за сушење и стварните трошкови на секоја сушара. Поблиски прописи за употреба на разликите што станале на таа сметка, ќе донесе Министерот на финансите на ФНРЈ.

4. Претпријатијата за промет со жита не можат трошките за ронење пченка посебно да ги засметуваат при формирањето на својата пресметковна продажна цена, туку ќе ги покриваат на начинот што ќе го пропишат главните управи за државни набавки на народната република во согласност со министерството на финансите на народната република.

II. Формирање пресметковни продавни цени на брашно и гриз

5. Претпријатијата за промет со жита, за брашно и гриз од житата од задолжителниот откуп што ги праќаат самите на мелење, при испораките на купувачите (на потрошувачите или на други претпријатија за промет со жита) — ја формираат својата пресметковна продажна цена врз основа на следните елементи:

а) определена државна откупна цена односно набавна цена на житата;

б) посебна маржа од 5 динари за 100 кг жита, на име трошкови за праќање на мелење;

в) помеларина;

г) транспортно кало на житата при превозењето до мелница, во износ од 1%, и тоа само кога ги праќаат житата на мелење во мелница вон од своето место;

Од збирот на елементите од а) до г), се одбива износот на цените на споредните производи (трици, уродица и бело брашно);

д) данок на промет на производите;

е) индивидуална маржа на претпријатието;

ж) индивидуално определени трошкови за сушење пченка, и тоа само за количините на брашното и гризот од пченката што е праќана на сушење;

з) амортизација на вреќите.

Ако претпријатието за промет со жита испорачува брашно и гриз од житата што ги откупувало претпријатието непосредно, елементот под а) го засметува во износот на определената државна откупна цена на житата. Ако претпријатието за промет со жита испорачува брашно и гриз од житата што ги набавило од друго претпријатие, тогаш елементот под а) се засметува во износот на фактурната цена на испорачачот на житата.

Кога претпријатието за промет со жита испорачува брашно и гриз од жита со различни набавни цени, елементот под а) се засметува во износот на просечната набавна цена на житата.

Помеларина (елементот под в) се засметува во износ на индивидуално определената помеларина на секоја поодделна мелница. Индивидуалната помеларина на секоја поодделна мелница ја определува министерството на финансите на народната република, по предлог од органот под чие раководство се наоѓаат мелниците, водејќи сметка за видот на погонот на мелницата, за нејзиниот капацитет и за други трошкови, со тоа што определените индивидуални помеларини за сите мелници во една народна република да не можат да го надминат просекот од динари 75 за 100 кг жита.

Елементите под ф) и ж) се засметуваат во износите што се пропишани во смисла на Решението за начинот на покривањето трошките на државните претпријатија за промет со жита и брашно на големо („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 34/51).

Како одбитни ставови во калкулацијата на пресметковните продавни цени од оваа точка, споредните производи се засметуваат по цената од:

трици и уродица — — — дин. 4 за 1 кг
бело брашно — — — дин. 20 за 1 кг

6. Кога едно претпријатие за промет со жита ќе набави брашно односно гриз од друго претпријатие за промет со жита, набавеното брашно односно гризот може да го испорачува само непосредно на потрошувачите, а својата пресметковна продажна цена ја формира на тој начин што ги додава на цената што му ја засметал испорачачот стварно платените подвозни трошкови од утоварната станица на продавачот до својата истоварна станица, транспортното кало во износ од 1% и својата определена индивидуална маржа.

III. Засметување цените за испорачани жита, брашно и гриз

7. Претпријатијата за промет со жита им ги засметуваат испорачаните жита односно брашно и гриз на купувачите, и тоа:

а) планските контингенти за обезбедено снабдување, сврзаната трговија и пансионското угостителство, по определените цени од Решението за намалените единствени цени во продажбата на големо на пченица, пченка, 'рж, брашно и гриз во економската 1950/51 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51);

б) планските контингенти за Југословенската армија и социјалните установи, — под определените пониски единствени цени;

в) испораките за Управата на материјални резерви и испораките на другите претпријатија за промет со жита, — по своите пресметковни продавни цени, со тоа што државната откупна цена се засметува без износот на вредносни бонови;

г) сите испораки за индустријата (како материјали за репродукција), за извоз, за свињоство, за комерцијално угостителство, за детски ресторанти и за сите други купувачи — по своите пресметковни продавни цени, со тоа што државната откупна цена ќе се наголеми за соодветниот износ на вредносните бонови.

Во случаите под а) и б) од предниот став, претпријатието за промет со жита има право на надокнада (регрес) на разликите помеѓу намалената односно пониската единствена цена и својата пресметковна продажна цена, а во смисла на прописите под IV, на ова напатствие.

IV. Прописи за надокнада (регрес) на разликите во цената

8. Претпријатијата за промет со жита, кога купуваат и продаваат жита односно брашно и гриз по определените цени во смисла на ст. а) и б) точ. 7 на

ова напатствена и кога остваруваат поголема (позитивна разлика) или помала (негативна разлика) продавна цена од својата пресметковна продавна цена формирана во смисла на точ. 1—3 и точ. 5 и 6 на ова напатствие, — должни се тие разлики да ги искажат во своето книговодство на одделни сметки на разликите во цената на житата, и тоа позитивните разлики на сметката (контото) 735 — Обврски од разликите во цената на житата, а негативните разлики на сметката (контото) 135 — Побарувања за разлики во цената на житата.

9. Претпријатијата за промет со жита кога остваруваат поголема продавна цена од својата пресметковна продавна цена формирана во смисла на точ. 1—3 и точ. 5 и 6 на ова напатствие, должни се така остварената разлика да ја уплатат на одделна сметка на разликите во цената на житата која се води при Народната банка на ФНРЈ под бр. 800-448 — Позитивни разлики во цената на житата. Овие претпријатија се должни во своите фактури, покрај фактурната (продавната) цена на испорачаните жита односно на брашно и гриз по определените цени, да назначат, и тоа: а) за житата државната откупна (набавна) цена на тие жита, определената индивидуална маржа, стварно платените подвозни трошкови, определеното транспортно кало од 1%, евентуално трошковите за сушење што им се индивидуално определени, како и позитивната разлика во цената на испорачаните жита; и б) за брашно и гриз — определената државна откупна (набавна) односно просечната набавна цена на житата, пропишаниот износ на трошковите за праќање на мелење, платениот износ за уемот, транспортното кало на житата при превозење до мелница во износ од 1% и тоа кога ги праќа житата на мелење во мелница вон од своето место, вкупниот износ на сите овие трошкови, одбитните ставови на споредните производи и тоа одделно за трици и уродиците а одделно за бело брашно, данок на промет на производи, определената индивидуална маржа на претпријатието, евентуално трошкови за сушењето на пченката што се индивидуално определени, определените износ за амортизација на вреќите, како и позитивната разлика во цената на брашното односно гризот. Исто така, овие претпријатија се должни истовремено кога поднесуваат фактури за наплата да поднесат и вирмански налог за уплата на позитивните разлики во цените на житата, доколку ќе врши наплата од акредитивот. Инаку, остварените позитивни разлики се уплатуваат во сроковите што се пропишани за данокот на промет на производите.

10. Претпријатијата за промет со жита, кога остваруваат помала продавна цена од својата пресметковна продавна цена формирана во смисла на точ. 1—3 и точ. 5 и 6 на ова напатствие, имаат право на надокнада (регрес) на така остварената разлика во цената на терет на сметката бр. 800-561 — Регрес на негативните разлики во цената на житата.

Барањето за регрес од претходниот став треба да содржи:

а) пресметка на регресот на фактурата на која што треба да бидат содржани сите потребни податоци од точ. 9 на ова напатствие предвидени за уплата на позитивните разлики во цената. Осем овие податоци, од фактурата треба да се гледа уште и определената продавна цена како и негативната разлика во цената за која се бара регрес и тоа посебно за секој поодделен вид жита односно брашно што се испорачуваат;

б) доказ за висината на набавната цена што му ја засметал на подносителот на регресното барање по фактурата за набавка претпријатието — испорачачот;

в) доказ за висината на индивидуалната маржа што му е определена на подносителот на регресното барање;

г) доказ за висината на индивидуалното определени трошкови за сушење на пченката и назначу-

вање дека односната количина на пченка висински е сушена;

д) доказ за висината на стварно платените подвозни трошкови за испорачаните и фактурисаните жита односно брашно и гриз;

ѓ) доказ за висината на платениот уем, ако се испорачува брашно односно гриз.

Поднесеното регресно барање го потпишуваат раководителот на претпријатието и раководителот на сметководството на претпријатието.

Кога се бара доказ за висина на набавната цена, службеникот на банката е должен со потпис на фактурата за набавка на жита (брашно) што е издадено од претпријатието да го потврди износот на количините што влегле во пресметка на подносителот на регресното барање и да му ја врати фактурата. Тој исто така е должен по увидот во другите докази означени под в), г), д) и ѓ) од претходниот став да му ги врати овие на подносителот на регресното барање одкога на самото барање констатира дека му биле доказите (да се означат кои докази се тие, од кого се издадени и под кој број и дата) поднесени на увид. Ако во фактурата наместо набавната цена е внесена откупната цена, тогаш од подносителот на регресното барање нема да се бара доказ за висина на таа цена, оти таа се внесува во фактурата само во пропишаниот износ. Исто така, ако се внесува кај испорачките на брашно во фактурата „просечната набавна цена“, тогаш ни во тој случај од подносителот на регресното барање нема да се бара доказ за висина на таа просечна цена, но надлежната филијала на банката со повремен увид на книговодството на претпријатието ќе ја проверува точноста на висината на таа цена и ако утврди дека е таа прикажана неточно и врз основа на тоа е остварено поголемо регресно барање од износот што би му припаѓал на претпријатието во случај да е точно пресметана таа цена, банката повеќе исплатениот износ веднаш ќе го наплати од текуќата сметка на претпријатието, а истовремено ќе поднесе против него пријава до надлежниот орган поради започнување постапка по Уредбата за финансиските прекршоци.

За износите на негативните разлики во цената за кои ќе се утврди дека се јавуваат во прометот со житата на големо кај трето претпријатие или дека платените подвозни трошкови се резултат на непланско и неекономично превозење, банката нема да одобри регрес.

Од кога ќе ја провери точноста на пресметката на регресот, филијалата на Народната банка на ФНРЈ го одобрува во срок од три дена износот на регресот во корист на текуќата сметка на подносителот на регресното барање, а на терет на сметката бр. 800-561.

V. Завршни одредби

11. Со влегувањето во сила на ова напатствие престануваат да важат Напатствието за формирање (структура) на пониската единствена продавна цена на големо на жита, брашна и гриз во економската 1948/49 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 79/48), Напатствието за наплата на разликите на цената кај житата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/49), како и сите други прописи што се во спротивност со прописите од ова напатствие.

Ова напатствие ќе се применува веднаш на количините на жита и брашно и гриз од житата откупени по државните откупни цени определени за економската 1951/52 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 37/51). За затечените количини на жита и брашно и гриз од житата откупени по државните откупни цени што важеле порано, претпријатијата за промет со жита ќе извршат пресметување врз базата на новите државни откупни цени и ќе почнат со применувањето на ова напатствие најдоцна до 1 август 1951 година.

12. Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 9942

17 јули 1951 година.

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

343.

Врз основа на чл. 22 од Основната уредба за откуп на селско-стопанските производи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/50), а во согласност со Претседателот на Советот за селско стопанство и шумарство на Владата на ФНРЈ, пропишувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НАРЕДБАТА ЗА ЗАДОЛЖИТЕЛНА ПРОДАЖБА НА УШУРОТ ОД ВРШАЛКИТЕ И ЗА ПЛАЌАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ НА ВРШИДБАТА ВО 1951 ГОДИНА

1) На државните селско-стопански добра, на другите од општ тип и на приватните сопственици на вршалки, ушурот што е предаден во смисла на Наредбата за задолжителна продажба на ушурот од вршалките и за плаќање на работниците на вршидбата во 1951 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 27/51), се исплатува по цените на белите жита што се определени со Наредбата за откупните државни цени на белите жита во економската 1951/52 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/51), но без парични бонови за купување индустриски стоки.

2) Работничките награди во пари, според одредбите на точ. 6 од Наредбата за задолжителна продажба на ушурот од вршалките и за плаќање на работниците на вршидбата во 1951 година, ќе се пресметуваат врз базата на цените на белите жита што се определени со Наредбата за откупните државни цени на белите жита во економската 1951/52 година, но без парични бонови за купување индустриски стоки.

3) Ова напатствие ќе се применува од 6 јуни 1951 година, на кој ден влезе во сила Наредбата за задолжителна продажба на ушурот од вршалките и за плаќање на работниците на вршидбата во 1951 година.

Бр. 10262

23 јули 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

344.

Во врска со чл. 93 ст. 1 од Општиот правилник за хигиенските и техничките заштитни мерки при работењето („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/47 и бр. 36/50), а во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и со Министерот на финансите на ФНРЈ, пропишувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА ДАВАЊЕ ДОДАТОК ЗА НАБАВКА НА РАБОТНО ОБЛЕКЛО, ОДНОСНО ЗА ДАВАЊЕ БЕСПЛАТНО ОБЛЕКЛО НА НЕКОИ КАТЕГОРИИ РАБОТНИЦИ

1) Бесплатно работно облекло, во смисла на чл. 93 ст. 1 од Општиот правилник за хигиенските и

техничките заштитни мерки при работењето, претпријатијата односно установите ќе им даваат во вид на паричен додаток, и тоа:

а) 1 динар по работен час, односно 200 динари месечно за работниците со месечна плата, запослени на работни места и на работи на кои што се троши (упростава) едно работно облекло за време од 5—9 месеци;

б) 2 динара по работен час, односно 400 динари месечно за работниците со месечна плата запослени на работни места и на работи на кои што се троши едно работно облекло во време пократко од 5 месеци.

2) На овој паричен додаток имаат право работниците кои што при работењето поради појакано механичко трошење, или поради почесто перење или чистење од зејтин или друга нечистота го кинат односно трошат своето работно облекло во поголема мерка одошто е тоа обично случај при нормалните услови на работењето.

3) Работните места и работите на кои што се троши облекло во поголема мерка но обично, како и степенот на трошењето, ги определува за секоја стопанска гранка претседателот на дотичниот сојузен совет во согласност со Претседателот на Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ.

4) Дополток за работно облекло не им припаѓа на оние работници, кои што при работењето постојано употребуваат заштитно работно облекло во смисла на чл. 93 ст. 2 и 3 од Општиот правилник за хигиенските и техничките заштитни мерки при работењето.

5) Управните одбори на претпријатијата можат да решат на поодделни или на сите работници на кои што им припаѓа паричен додаток во смисла на ова напатствие, да им се даваат наместо додаток работно облекло набавени на сметка на додатокот што припаѓа.

6) Давање на додатокот за работно облекло по ова напатствие ќе се врши од 1 јули 1951 година. Работниците што имаат право во смисла на ова напатствие на бесплатно работно облекло, и веќе го добиле тоа, здобиваат право на додаток за работно облекло дури по истекот на рокот за кој што го добиле облеклото.

7) За поодделни стопански гранки поради посебни услови на работењето на поодделни работни места, надлежниот претседател на сојузниот совет може во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ и со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, да пропише други срокови во поглед на траењето на работното облекло, како и други поголеми надокнади од предвидените со ова напатствие.

8) Ова напатствие ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 2146

26 јуни 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за народно здравје
и социјална политика,
др Павле Грегориќ, с. р.

Согласни:

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

345.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), и во врска со точ. 4 од Наредбата за откупните државни цени на белите жита во економската 1951/52 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/51), издаваме

НАРЕДБА ЗА ОТКУПНАТА ДРЖАВНА ЦЕНА ЗА ПИВАРСКИ ЈАЧМЕН

1. За пиварскиот јачмен што го продаваат производителите задолжително се определува следната откупна државна цена, и тоа: за пиварски јачмен, добар, здрав, сув, од квалитетот уобичаен во индустријата, хектолитарска тежина 65 кг дин. 720 и 720 во парични бонуси со право на купување индустриски стоки со 65% попуст.

За секој килограм помала хектолитарска тежина ќе се плаќа 1% помалу од горната цена, а за секој килограм поголема хектолитарска тежина ќе се плаќа по 10 динари повеќе од горната цена.

Горната цена важи за 100 кг нето тежина, франко вагон, шлеп или магацин на откупната станица, по избор од купувачот.

2. Со влегувањето во сила на оваа наредба престанува да важи откупната државна цена за пиварски јачмен што е определен со Наредбата за државните (оврзаните) цени на индустриските растенија по видот и квалитетот, од родот на 1949 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 76/48).

3. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 10110

20 јули 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет
со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.
Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

346.

Врз основа на чл. 60 од Основата уредба за проктирање („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/48), во согласност со Претседателот на Советот за енергетика и екстрактивна индустрија на Владата на ФНРЈ, издавам:

НАРЕДБА ЗА МЕРКИТЕ ЗА ЗАШТИТА НА ВОДОВИТЕ ЗА ЕЛЕКТРОВРСКИ ОД ЕЛЕКТРИЧНИ ВОДОВИ

1) Со цел да се заштитат водовите за електроврски од електричните водови и водовите за електровуча, ќе се применуваат прописите од оваа наредба и техничките прописи за заштита на водовите за електроврски од електричните водови, што ги донесе Претседателот на Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ во согласност со претседателот на Советот за енергетика и екстрактивна индустрија на Владата на ФНРЈ.

2) Инвеститорот што намерава да гради нови електрични водови и водови за електрична вуча за напон повисоки од 250 V спрема земјата претходно мора за тоа да добие согласност од територијално надлежната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните.

Оваа согласност не е потребна ако електричните водови односно водовите за електрична вуча не се крстосуваат со линиите односно со водовите за електроврски или ако меѓусебната далечина помеѓу линиите за електроврски и електричните линији е рамна или поголема од оние далечини на кои што, според техничките прописи за заштита на водовите за електроврски од електричните водови, нема опасност односно пречки во водовите за електроврски од влијанието на електричните водови.

3) Инвеститорот што бара согласност за градење нова линија за електровуча, е должен претходно да поднесе пријава до територијално надлежната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните, поради преземање потребни мерки за заштита. Оваа пријава мора да ги содржува сите основни технички податоци за водот за електровуча.

4) Инвеститорот што бара согласност за градење нови електрични водови, е должен со пријавата да поднесе два примерка од проектот на трасата на новиот електричен вод со скица на трасата во размера 1:50.000 со главните технички податоци за водот.

5) Надлежната дирекција на поштите, телеграфите, и телефоните по прегледувањето на техничкиот елаборат, ќе даде согласност за градење нови електрични водови или ќе одбие да даде согласност и ќе стави забелешки на техничкиот елаборат.

Согласноста се дава во што пократок срок, а најдоцна за 30 дена од денот на поднесената пријава. Еден заверен примерок од техничкиот елаборат (проект и скица на трасата) со согласноста се испраќа до инвеститорот.

Доколку надлежната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните не даде согласност за градење, инвеститорот има право да поднесе жалба во срок од 8 дена до Директорот на Главната дирекција на поштите, кој ќе донесе свое решение најдоцна во срок од 20 дена.

6) Инвеститорот е должен за завршетокот на работите да ја извести територијално надлежната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните најмалку 10 дена пред немераваното ставање на водот под напон. Дирекцијата на поштите, телеграфите и телефоните е должна веднаш да определи едно стручно лице кое што заедно со техничкиот претставник од инвеститорот ќе го прегледа односниот дел од електричната линија и линијата за електроврски, со цел да се утврди да ли изградениот вод одговара на прописите за заштита на водовите за електроврски од електричните водови.

За најдената состојба ќе се состави записник во два примерока. По ствнените забелешки, а поед да се пушти во работа електричниот вод, секоја страна е должна да постапи веднаш и за тоа да ја извести другата страна по писмен пат.

7) Ако градењето на нови електрични водови односно на водови за електровуча предизвика изменувања на водовите за електроврски што постојат, трошковите за овие изменувања паѓаат на терет на инвеститорот на електричните водови односно на водовите за електровуча.

Ако градењето на нови водови за електроврски предизвика изменувања на електричните водови односно на водовите за електровуча што постојат, трошковите за овие изменувања паѓаат на терет на надлежната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните.

8) Корисниците на електричните водови односно на водовите за електровуча, должни се да се грижат постојано за исправноста на заштитните мерки што ги преземаат тие, а техничките органи на Главната дирекција на поштите имаат право повремено да бараат да се провери исправноста на заштитните мерки во нивно присуство. Најдените недостатоци мораат што порано да се отстранат.

Исто тоа важи за водовите за електроврски на местата каде што се наоѓаат тие над електричните водови односно над водовите за електрична вуча.

9) Сите постоечки крстосувања и доближувања на електричните водови односно на водовите за елек-

трична вуча со водовите за електроврски, што не се во согласност со техничките прописи за заштита на водовите за електроврски од електричните водови, треба да се доведат во согласност со овие прописи при првата реконструкција на делницата на крстосањето односно на доближувањето, а најдоцна во срок од 5 години.

10) Објаснение за извршувањето на оваа наредба ќе дава, по потреба, Претседателот на Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ во согласност со претседателот на Советот за енергетика и екстрактивна индустрија на Владата на ФНРЈ.

11) Оваа наредба влегува во сила 30 дена по објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 975

3 јули 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за сообраќај
и врски.

Тодор Вујасиновиќ, с.р.

Согласен,

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за енергетика
и екстрактивна индустрија,
Светозар Вукмановиќ, с.р.

347.

Врз основа на чл. 15 од Уредбата за трошковите на државните трговски претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51) и чл. 2 и 25 од Уредбата за поседувањето на стопанските претпријатија што вршат промет со селско-стопански производи и за платите на персоналот запослен во тие претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 23/51), во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЧИНОТ НА ПОКРИВАЊЕТО ТРОШКОВИТЕ НА ДРЖАВНИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ЗА ПРОМЕТ СО ЖИТА И СО БРАШНО НА ГОЛЕМО

1. Државните претпријатија за промет со жито и со брашно на големо (во натамошниот текст претпријатијата) ги покриваат своите трошкове на купувањето (откупот) и на продажбата на житата и на брашното и доприносите (допринос за амортизација на основните средства, допринос на фондот за рационализација и допринос за издигање кадрови) од индивидуалната маржа што е определена по точ. 2 и посебната маржа определена по точ. 3 од ова решение.

2. За сите видови жита и брашна во прометот на големо се определуваат следните просечни маржи:

	Динари за 100 кг
За НР Србија — — — — —	44
За НР Хрватска — — — — —	45
За НР Словенија — — — — —	41
За НР Босна и Херцеговина — — — — —	56
За НР Македонија — — — — —	52
За НР Црна Гора — — — — —	56

Врз основа на маржите определени во претходниот став, директорот на главната управа за државни набавки на народната република, во согласност со министерството на финансите на народната република, а по предлог од стопанското здружение на претпријатијата за промет со жита, ја определува за секое поодделно претпријатие индивидуалната маржа.

На поодделно претпријатие може, со оглед на неговите услови за работа, да се определи повисока или

повниска индивидуална маржа од просечната маржа, со тоа што во просекот за сите претпријатија во народната република да не може индивидуалната маржа да биде поголема од просечната маржа определена за односната народна република.

Индивидуалната маржа му се определува на поодделно претпријатие врз основа на количините на житата (на брашното) што се предвидени во планот на прометот на претпријатието, неговите остварени трошкови на купувањето и продажбата во минатниот период на можноста за намалување трошковите според порационално послување итн.

3. Покрај индивидуалната маржа од точ. 2 на ова решение, претпријатието има право на посебна маржа од 5 динари за секои 100 кг жита што ги дава на преработка во брашно.

4. Маржите определени во смисла на точ. 2 и 3 на ова решение важат за житата од задолжителниот откуп и за брашното преработено од тие жита.

5. Во трошковите на купувањето (откупот) и на продажбата влегуваат:

а) сите трошкови за товарење, превозење и за истоварување од откупните станици до товарењето на вагон, шлеп или некое друго превозно средство на подрачјето на истата околија, како и трошковите за истоварување и превозење на стоките од истоварната станица до магацинот на купувачот, доколку далечината од истоварната станица до магацинот на претпријатието не е поголема од 10 километри;

б) трошковите на стоковниот промет: кало и растур во магацинот, трошковите за амортизација и за транспорт на сопствената амбалажа за жито, меѓускладно превозење во границите на истата околија, трошковите за манипулација во магацинот, за чување и осигурување на стоките итн.;

в) трошковите за пословните простории: наемнина, осигурување и одржување на зградите и уредбаите, трошковите за огрев, осветление, вода итн.;

г) општо-управните трошкови: трошкови за канцелариски материјал и ситен инвентар, поштенско-телеграфско-телефонски трошкови, патни трошкови, камати на обртните средства, трошкови на паричниот и платниот промет, допринос за стопанското здружение и слично;

д) провизијата на комисионерот;

ѓ) основни плати за персоналот со I и II разлика, со полагајните и детските додатоци.

6. Фондот на платите на претпријатието се формира:

а) од износот на полните основни плати на персоналот на претпријатието од I и II разлика, со полагајниот и детскиот додаток; и

б) од делот на заштедата на трошковите за купување (откуп) и продажба (точ. 10).

Од фондот на платите се исплатуваат основните плати на персоналот на претпријатието со I и II разлика, полагајните (функционалните) додатоци, детските додатоци и премиските додатоци на персоналот од книговодството за ажурност.

Остатокот од фондот на платите, што ќе преостане по исплатувањето на издатоците од предниот став, служи за наградување на персоналот на претпријатието. Распodelбата на овој остаток ја врши работничкиот совет по предлог од управниот одбор, имајќи го во предвид заложувањето на поодделен службеник (работник) во извршувањето на поставените задачи и учеството во остварувањето на заштеди на трошковите за купување (откуп) и за продажба.

7. Одредбите од точ. 8 од Напатствието за извршување Уредбата за поседувањето на стопанските претпријатија што вршат промет со селско-стопанските производи и за платите на персоналот запослен во тие претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/51),

важат во сето и во поглед на доприносот за амортизација на основните средства на претпријатието до кое што се однесува ова решение.

8. Средствата од фондот за рационализација служат за подобрување условите за работењето во претпријатието и во неговите работни огранки, како на пример за набавка технички уреѓаи и инвентар (ваги), направи за сортирање и решетање, направи за мерење влага и сл.), на транспортни средства, на уреѓаи за подобрување хигиенските услови и друго.

Средствата на фондот за рационализација се остваруваат:

а) од определените доприноси; и

б) од делот на заштедата на трошковите за купување (откуп) и продажба (точ. 10).

Висината на доприносот на фондот за рационализација му ја определува на претпријатието органот што е надлежен за определување индивидуална маржа, имајќи го предвид степенот на рационализацијата на претпријатието што веќе постои и водејќи сметка за потребите за подобрување на рационалното послување на претпријатието и неговите работни огранки.

9. Доприносот за издигање кадрови служи за стручно издигање и стручно усовршување на кадровите.

Висината на доприносот за издигање кадрови му ја определува на претпријатието органот надлежен за определување индивидуална маржа.

10. Ако трошковите на купувањето (откупот) и на продажбата заедно со нормалните доприноси се помали од износите на остварените маржи, таа разлика се смета како заштеда на трошковите за купување (откуп) и продажба.

Остварената заштеда се распоредува:

а) 60% во фондот на платите и во резервниот фонд на претпријатието; кој дел ќе се внесе во фондот на платите, а кој во резервниот дел решава управниот одбор на претпријатието, со тоа што мора во резервниот фонд да се внесе најмалку една половина од вкупниот износ од 60%;

б) 30% во фондот за рационализација; и

в) 10% во фондот за културно-просветна работа.

Ако трошковите на купувањето (откупот) и на продажбата заедно со износот на нормалните доприноси се поголеми од износите на остварените маржи, таа разлика паѓа на терет на фондот на платите на претпријатието.

11. Средствата на резервниот фонд на претпријатието се формираат од делот на остварените заштеди во смисла на точ. 10 на ова решение.

Средствата од резервниот фонд служат за дополнување на фондот на платите во случај ако средствата од тој фонд не се достаточни за исплата на основните плати.

Неискористените средства од резервниот фонд претпријатието може да ги користи како обртни средства.

12. Во прометот со житото и со брашно на големо од производителот на житата до потрошувачот односно до трговското претпријатие на мало можат да учествуваат најмногу две претпријатија за промет со жита на големо.

Во то случај претпријатието што купува жита и брашно од друго претпријатие може на така купените количини да ја засмета во цената определената индивидуална маржа намалена за 10% (десет од сто).

Во прометот со житата и со брашното на големо едно претпријатие може да ја засмета својата индивидуална маржа само еднаш било на житата, било на брашното.

Доколку во прометот со житата и со брашно од производителот на житата до потрошувачот односно до трговското претпријатие на мало се јави потреба за трет посредник начинот на покривањето трошковите на третиот посредник и средствата за покривање ќе ги определи директорот на главната управа за државни набавки на народната република во согласност со ми-

нистерството на финансите на народната република.

13. Напатствие за начинот на амортизација, за кауцирањето и враќањето на вреќите за кои што се испорачува брашното ќе даде Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

14. Начинот за покривање трошковите на државните претпријатија за промет со жита на големо во прометот со жита, кои се купуваат по слободно формираните цени, ќе се определи со посебни прописи.

15. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“ и ќе се применува на житата од откупот во економската 1951/52 година како и на запасите на житата и брашното од поранешните години што ќе се затекнат кај претпријатијата за промет со жита на големо на 1 август 1951 година.

Бр. 9943

17 јули 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

348.

Врз основа на чл. 34, во врска со чл. 30 од Уредбата за управување со фондовите за механизација и инвестициона изградба на задружното земјоделство од страна на задружниот совет и за организацијата и задачите на фондот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/50), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА РЕШЕНИЕТО ЗА ВИСИНАТА НА ДОПРИНОСОТ ОД ДОХОДОТ НА СЕЛАНСКИТЕ РАБОТНИ ЗАДРУГИ ЗА ФОНДОТ ЗА МЕХАНИЗАЦИЈА И ИНВЕСТИЦИОНА ИЗГРАДБА НА ЗАДРУЖНОТО ЗЕМЈОДЕЛСТВО

1) Во Решението за висината на доприносот од доходот на селанските работни задруги на фондот за механизација и инвестициона изградба на задружното земјоделство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 9/51) во точ. 1 став 2 во осмиот ред наместо зборовите: „министерот на земјоделство на народната република“ треба да се стави: „советот за селско-стопанство и шумарство на владата на народната република“.

2) Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1450

20 јули 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за селско-стопанство и шумарство,

инж. Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

349.

Врз основа на чл. 8 ст. 2 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ПОШТЕНСКО-ТЕЛЕГРАФСКО-ТЕЛЕФОНСКАТА ТАРИФА

1. Во поштенско-телеграфско-телефонската таксена тарифа („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/46) се вршат следни изменувања:

1) Во одделот „Поштенска такса“, точ. 4) „Весници и списанија“ се менува и гласи:

4. ВЕСНИЦИ И СПИСАНИЈА

1. Весници

За секој екземплар	Адресиран	Неадресиран
до 100 гр	0,30 динари	0,15 динари
преку 100 до 300 „	0,50 „	0,30 „
„ 300 до 500 „	1.— „	0,50 „

2. Списанија

За секој екземплар	Адресиран	Неадресиран
до 100 гр	0,40 динари	0,20 динари
преку 100 до 300 „	0,80 „	0,40 „
„ 300 до 500 „	1,50 „	1.— „

За дозволени прилози што се приложуваат кон весници или списанија се наплатува на име поштарина за секои 100 прилози или дел од овој број 5 динари.

2) Во истиот оддел точ. 42) „Продажни цени на поштенските вредносници и монополски образци“ се менува така што продавната цена на поштенските уплатници, телеграфски уплатници и спроводните листови за пакети да се наголеми од 1 на 2 динара, а продавната цена на откупните спроводни листови од 2 на 4 динари.

11. Ова решение ќе се применува од 1 јули 1951 година.

Бр. 9894

28 јуни 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за сообраќај и врски,

Тодор Вујасиновиќ, с. р.

Советот за градежна работа на Владата на ФНРЈ, по извршеното сравнување со изворниот текст, установи дека во текстот на Напатствието за постапката со материјалот за градење што ќе преостане на градилиштето по раскинувањето на договорот, објавен во „Службениот лист на ФНРЈ“, бр. 22 од 2 мај 1951 година се поткрале долу наведените грешки и дава следна

ИСПРАВКА

НА НАПАТСТВИЕТО ЗА ПОСТАПКАТА СО МАТЕРИЈАЛОТ ЗА ГРАДЕЊЕ ШТО ЌЕ ПРЕОСТАНЕ НА ГРАДИЛИШТЕТО ПО РАСКИНУВАЊЕТО НА ДОГОВОРОТ

Во точ. 1 под а) и б) наместо зборовите: „по повисоките единствени (комерцијални) цени“ треба да стои: „по цените што се формираат во смисла на точ. 1 ст. 1 од Наредбата за цените на материјалот за градење што е наменет за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/51“.

Бр. 3670. — Од Советот за градежни работи на Владата на ФНРЈ, 13 јули 1951 година.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени лист Аутономне Покрајине Војводине Народне Републике Србије“ во бројот 6 од 15 јуни 1951 година објавува:

Наредба за задолжително угарење на стрништата;

Решение за определување бројот и за месната надлежност на окружните судови на територијата на Аутономната Покрајина Војводина.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ во бројот 21 од 16 јуни 1951 година објавува:

Указ на Президиумот на Народната скупштина на НРС за именување директор на Главната дирекција

за дрвна индустрија и директор на Главната дирекција за јатлен;

Уредба за укинување на постоејќите и за оснивање нови окружни судови;

Уредба за укинување Уредбата за задолжителен откуп на млеко и производи од млеко во 1951 година, Уредбата за задолжителен откуп на компир во 1951/52 година; Уредбата за задолжителен откуп на грав во 1951/52 година и Уредбата за задолжителен откуп на храна за добиток во 1951/52 година;

Уредба за укинување Главната дирекција за градење патишта;

Уредба за укинување Главната дирекција на претпријатијата за снабдување на лицата, установите и претпријатијата во ресорот на Министерството на внатрешните работи;

Уредба за укинување Генералната дирекција на индустријата за градежен материјал;

Наредба за издавање одобренија за печатење образци;

Наредба за задолжително фотографисање на поважните градежни објекти во текот и на завршетокот на градбата.

Во бројот 22 од 22 јуни 1951 година објавува:

Закон за согласување прописите на законите на Народна Република Србија со Кривичниот законик;

Изменувања и дополнувања на Правилникот за работа на Народната скупштина на НР Србија од 9 април 1951 година;

Правилник за работа на Народната скупштина на НР Србија од 9 април 1951 година со изменувања и дополнувања од 11 јуни 1951 година (пречистен текст);

Уредба за оснивање Институт за водостопанство;

Уредба за укинување Главната дирекција за Ветсеруч;

Уредба за укинување Главната дирекција на претпријатијата за снабдување на селското стопанство;

Уредба за пренесување Управата на хидрометеоролошката служба под раководство на Главната управа за водостопанство;

Уредба за ставање Медицинската велика школа во Белград под раководство на Советот за просвета, наука и култура на Владата на ФНРЈ;

Решение за висина на ушурот (уемот) кај вршалките;

Напатствие за употреба на еднообразен формулар на ликвидациониот лист за пресметување платите на службениците на републичките, покраинските, областите и на локалните надлештва, установи и претпријатија;

Напатствие за водење еднообразен контролник на прелетите за работите на општата администрација.

Во бројот 23 од 29 јуни 1951 година објавува:

Решение за определување единствени продажни цени на споредните шумски производи на производителот на територијата на НР Србија.

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ службен лист на Народна Република Хрватска во бројот 36 од 18 јуни 1951 година објавуваат:

Решение за издавање сметки за занаетчиските производи и занаетчиските услуги.

Во бројот 37 од 27 јуни 1951 година објавуваат:

Решение за доделување почесни звања на заслужните земјоделците-задругари;

Напатствие за извршување Наредбата за задолжителна продажба на ушурот од вршалките и за плаќањето на работниците на вршидбата во 1951 година;

Напатствие за начинот на задолжувањето на економите на селско-стопанските задруги со задолжителни испорачки на житата, за количините на житата што се оставаат за прехрана на работниците и за членовите од нивните фамилии што работат постојано на економите на селско-стопанските задруги и за коли-

чините на храната за добиток што им се оставаат на економите на селско-стопанските задруги за прехрана на добитокот.

Во бројот 38 од 29 јуни 1951 година објавуваат:

Указ за изменување Указот за извршување Одлуката на Саборот за реорганизација на Владата на НР Хрватска;

Указ за именување членови на Советот за просвета, наука и култура на Владата на НР Хрватска и членови на неговите одбори;

Указ за именување членови на Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на НР Хрватска и членови на неговите одбори;

Указ за назначување директори на главните дирекции што се под стопанско раководство на советите на Владата на НР Хрватска.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен весник на Народна Република Македонија“ во бројот 19 од 18 јуни 1951 година објавува:

Уредба за укинување задолжителниот откуп на месо, слаби свињин, компир, грав и сено;

Решение за оснивање реонски управи за патишта;

Решение за одредување една адвокатска комора на територијата на Народна Република Македонија;

Напатствие за процена на полската штета.

Одлука за потврдување уредбите по прашањата од народното стопанство и обновата на земјата;

Одлука за потврдување указите на Президиумот на Народното собрание на НРМ донесени во времето од I вонредно заседание до II вонредно заседание на Народното собрание на НРМ (второ свикување);

Одлука за разрешување од должност досегашниот состав на Врховниот суд на НРМ и избор на нов состав на Врховниот суд на НРМ;

Во бројот 20 од 20 јуни 1951 година објавува:

Закон за доброволните противпожарни друштва;

Уредба за градење станбени згради на лицата пребегани од Егејска Македонија;

Решение за определување патишта од I ред на територијата на Народна Република Македонија;

Решение за полагање стручни испити на службениците од административната струка.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ во бројот 13—14 од 20 јуни 1951 година објавува:

Одлука на Народната скупштина на Народна Република Црна Гора за разрешување од должност Претседателот и судијата на Врховниот суд на НР ЦГ на судните и судните-поротници на Окружниот суд во Титоград и за избор нови, како и за избор судии и судии-поротници на Окружниот суд во Цетиње;

Одлука на Народната скупштина на НР Црна Гора за потврда на указите на Президиумот на Народната скупштина на НР ЦГ што се донесени во времето помеѓу II редовно и I вонредно заседание (од второто свикување) на Народната скупштина на НР Црна Гора согласно на чл. 74 точ. 7 и 9 од Уставот на НР Црна Гора;

Указ за оснивање одбори во Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на НР Црна Гора и за определување на нивниот состав;

Указ за оснивање одбори во Советот за просвета и култура на Владата на НР Црна Гора и за определување на нивниот состав;

Указ за помилување на осудените лица;

Закон за дополнувања на Законот за Президиумот на Народната скупштина на НР Црна Гора;

Закон за изменувања и дополнувања на Законот за административно-територијалната поделба на Народна Република Црна Гора.

ВНИМАНИЕ НА ПРЕТПЛАТНИЦИТЕ

На сите претплатници што не ја положили разликата на претплатата за 1951 година (види го „Службениот лист на ФНРЈ“, бр. 26/51 — последната страна) ќе им се обустави од 1 август о. г. натамошното испраќање на „Службениот лист на ФНРЈ“.

СОДРЖАЈ:

	Страна
339. Правилник за документацијата во книговодството — — — — —	441
340. Правилник за извршување Уредбата за упис на поморските бродови и кајаци на ФНРЈ — — — — —	444
341. Правилник за определување имиња, ознаки и луки на припадноста на бродовите и кајаци на трговската морнарица на ФНРЈ — — — — —	447
342. Нпатствие за формирање продавните цени на големо на житата, брашното и гризот од задолжителниот откуп и за надокнада (регрес) на разликите во цените — — — — —	448
343. Нпатствие за спроведување Наредбата за задолжителна продажба на ушурот од вршалките и за плаќање на работниците на вршидбата во 1951 година — — — — —	451
344. Нпатствие за давање додаток за набавка на работно облекло, односно за давање бесплатно облекло на некои категории работници — — — — —	451
345. Наредба за откупната државна цена за пиварски јачмен — — — — —	452
346. Наредба за мерките за заштита на водовите за електроврски од електричните водови — — — — —	452
347. Решение за начинот на покривањето трошковите на државните претпријатија за промет со жита и со брашно на големо — — — — —	453
348. Решение за изменување на Решението за висината на доприносот од доходот на селанските работни задруги за фондот за механизација и инвестициона изградба на задружното земјоделство — — — — —	454
349. Решение за изменувања на поштенско-телеграфско-телефонската тарифа — — — — —	454
Исправка на Нпатствието за постапката со материјалот за градење што ќе преостане на градилиштето по раскинувањето на договорот — — — — —	455

Издавач: „Службен лист на ФНРЈ“ новинарско издавачко претпријатие — Белград, Улица Кралевиќа Марка бр. 9. — Директор и одговорен уредник Слободан М. Нешовиќ, Улица Кралевиќа Марка бр. 9. — Печат на Југословенското штампарско претпријатие, Белград